

150

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 20 czerwca 1953 r.

w sprawie zwalczania chorób oraz tępienia chwastów i szkodników na plantacjach wikliny koszykarskiej.

Na podstawie art. 2, 3, 8 i 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. z 1927 r. Nr 103, poz. 922, z 1932 r. Nr 67, poz. 622 i z 1937 r. Nr 21, poz. 131) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się obowiązek zwalczania chorób oraz tępienia chwastów i szkodników na plantacjach wikliny koszykarskiej.

§ 2. 1. Zwalczanie chorób oraz tępienie chwastów i szkodników na plantacjach wikliny koszykarskiej przeprowadza się przez:

- 1) wypalanie plantacji, zaatakowanych lub zagrożonych przez choroby, chwasty i szkodniki;
- 2) mechaniczne tępienie chwastów na plantacjach;
- 3) wycinanie na plantacjach w sezonie zimowym porostu wiklinowego przy samej karpinie (pniu);
- 4) zwalczanie środkami chemicznymi na plantacjach chorób, chwastów i szkodników.

2. Prezydya wojewódzkich rad narodowych wydają szczegółowe przepisy ustalające sposób zwalczania cho-

rób oraz tępienia chwastów i szkodników na plantacjach wikliny koszykarskiej.

§ 3. Prezydium powiatowej rady narodowej może zarządzić zastosowanie środków, przewidzianych w § 2, na określonych terenach porośniętych wikliną poza plantacjami wikliny koszykarskiej, jeżeli zachodzi niebezpieczeństwo przeniesienia się z tych terenów chorób, chwastów i szkodników na plantacje wikliny koszykarskiej.

§ 4. Obowiązek stosowania środków, wymienionych w § 2 ust. 1, ciąży na właścicielu, dzierżawcy, użytkowniku bądź zarządcy terenu, na którym rośnie wiklina.

§ 5. Bezpośredni nadzór nad zwalczaniem chorób oraz tępieniem chwastów i szkodników na plantacjach sprawują prezydya gminnych, miejskich lub dzielnicowych rad narodowych.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: *J. Dąb-Kociol*

151

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ ORAZ ZDROWIA

z dnia 1 czerwca 1953 r.

w sprawie higieny pracy w zakładach wytwarzających papę smołowcową i używających paku i smoły pogazowej przy produkcji.

Na podstawie art. 2 ust. 1 lit. a) i ust. 2 i 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. z 1928 r. Nr 35, poz. 325 i z 1950 r. Nr 36, poz. 330) oraz art. 2 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zapobieganiu chorobom zawodowym i ich zwalczaniu (Dz. U. Nr 78, poz. 676) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie niniejsze dotyczy higieny pracy w zakładach wytwarzających papę smołowcową i używających paku i smoły pogazowej przy produkcji.

§ 2. Do pracy przy transporcie i stosowaniu paku mogą być dopuszczone osoby po uprzednim zbadaniu ich przez lekarza przemysłowego; badanie lekarskie powinno uwzględnić również uczulenie osobnicze.

§ 3. Pracownicy przed dopuszczeniem do pracy powinni być dokładnie pouczeni przez kierownictwo zakładu pracy o tym, jak należy pracować przy paku, aby uniknąć schorzeń zawodowych.

§ 4. Pomieszczenia pracy nie mogą znajdować się w szopach ani w budynkach prowizorycznych.

§ 5. Pomieszczenia pracy powinny być zaopatrzone w urządzenia przewietrzające, zapewniające odprowadzanie oparów i dymów, jak również dopływ czystego powietrza. Pomieszczenia te powinny mieć wystarczający dopływ rozproszonego światła dziennego, wyłączający bezpośrednio działanie promieni słonecznych, a w po-

rze ciemnej powinny mieć dostateczne oświetlenie sztuczne.

§ 6. Pomieszczenia pracy powinny być w porze zimnej równomiernie ogrzane.

§ 7. Pak powinien być transportowany w opakowaniu w beczkach blaszanych lub drewnianych albo w postaci gotowej płynnej masy impregnacyjnej w cys'ernach.

§ 8. Pak na terenie zakładu pracy powinien być składowany w przeznaczonych na ten cel pomieszczeniach. Składanie paku luzem na podwórzu jest zabronione.

§ 9. Prace narażające na działanie paku przy robieniu i przenoszeniu powinny być dokonywane po zachodzie słońca i powinny być zakończone w takim czasie, aby pracownicy mieli możliwość dokładnego obmycia się przed wschodem słońca.

§ 10. Prace narażające na działanie pyłu paku należy wykonywać w kombinezonach pyłoszczelnych i w bieliznie, dostarczanej przez zakład pracy. Przy pracach tych należy nakładać na głowę i ramiona kaptur, a na ręce rękawice brezentowe. Oczy należy chronić okularami w oprawie z osłonami bocznymi ściśle przylegającymi do twarzy.

§ 11. 1. W razie narażenia nie okrytych części ciała na działanie pyłu paku pracownicy powinni uży-

wać dostarczonej im przez zakład pracy pasty ochronnej o następującym składzie:

żelatyna biała	— 2 g,
krochmal pszenny	— 5 g,
plyn Burowa	— 15 g,
gliceryna	— 54 g,
tlenek cynku	— 3 g,
glina biała lub czerwona	— 25 g,
ochra	— 0,4 g

lub innej o podobnym działaniu.

2. W przypadkach znacznego narażenia na działanie pyłu paku należy nacierać skórę pastą zawierającą węgiel aktywowany zmieszany w równych częściach z gliceryną.

3. Pasty określone w ust. 1 i w ust. 2 należy zmywać po pracy ciepłą wodą.

§ 12. Pak i materiały izolacyjne zawierające pak należy przy załadowywaniu i wyładowywaniu zlewać wodą. Wagony i środki transportowe po wyładowaniu paku należy dokładnie zmyć wodą.

§ 13. Załadowywanie paku do kotłów do topienia masy impregnacyjnej powinno być zmechanizowane.

§ 14. Pomieszczenie do topienia masy impregnacyjnej powinno być oddzielone od innych pomieszczeń pracy.

§ 15. Kotły do topienia masy impregnacyjnej powinny być szczelnie obudowane i zaopatrzone w skutecznie działające wyciągi kominowe lub inne urządzenia wyciągowe.

§ 16. Zanurzanie tektury do wanny powinno być zmechanizowane. Do czasu zmechanizowania wanny powinny być zaopatrzone w osłony zapobiegające pryskaniu.

§ 17. Pracownicy zatrudnieni przy kotle i wannie powinni używać ochronnych rękawic. Do smarowania odkrytych części ciała, narażonych na pryskanie, pracownicy powinni otrzymywać pasty ochronne lub lanolinę.

§ 18. Posypywanie papy piaskiem lub talkiem powinno odbywać się w sposób zmechanizowany, przy pomocy urządzeń zhermetyzowanych.

§ 19. 1. Na każdym 5 pracowników jednej zmiany powinna przypadać jedna umywalka z ciepłą wodą. Ponadto powinna być urządzona sala natryskowa, w której na każdym 5 pracowników jednej zmiany powinno przypadać co najmniej 1 sitko natryskowe.

2. Do wstępnego zmywania ze skóry smoły i paku należy używać olejów roślinnych.

§ 20. Każdy pracownik powinien otrzymywać rękawik do własnego użytku, zmieniany nie rzadziej niż co 3 dni, oraz mydło.

§ 21. Szatnia na odzież specjalną powinna być oddzielona od szatni na odzież osobistą.

§ 22. Odzież specjalna, bielizna, rękawice i kaptury powinny być prane, czyszczone i naprawiane przez zakład pracy i codziennie zmieniane na czyste.

§ 23. Pracownicy powinni być pod stałą opieką lekarską. Zakłady pracy stosujące pak powinny posiadać stałego lekarza przemysłowego. Lekarz powinien prowadzić karty zdrowia pracowników. Badania lekarskie powinny odbywać się nie rzadziej niż co 6 miesięcy, o ile lekarz przemysłowy nie zarządzi badań częściej. Przeglądu stanu zdrowia lekarz powinien dokonywać co najmniej raz na miesiąc. Lekarz przemysłowy kieruje pracownika w razie potrzeby na badania specjalistyczne do ośrodka badań chorób zawodowych.

§ 24. Tekst niniejszego rozporządzenia powinien być wywieszony w pomieszczeniach pracy w miejscu widocznym.

§ 25. Dla istniejących w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zakładów pracy, określonych w § 1, odracza się stosowanie następujących przepisów:

§§ 4, 5, 6, 7, 8, 13, 15, 18, 19 ust. 1 i § 21 na okres trzech lat,

§§ 9, 14 i 16 — na okres dwóch lat.

§ 26. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
St. Zawadzki

Minister Zdrowia: w z. B. Kożuszniak

152

OBWIESZCZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 8 kwietnia 1953 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 28 lipca 1943 r. o najmie lokali.

I. Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 25 marca 1953 r. o zmianie dekretu o najmie lokali (Dz. U. Nr 19, poz. 74) ogłaszam w załączeniu do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst dekretu z dnia 28 lipca 1943 r. o najmie lokali (Dz. U. z 1950 r. Nr 51, poz. 479 i z 1951 r. Nr 10, poz. 75) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych dekretem z dnia 25 marca 1953 r. o zmianie dekretu o najmie lokali oraz zmian wynikających z przepisów: dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o publicznej gospodarce lokalami (Dz. U. z 1950 r. Nr 36, poz. 3), ustawy z dnia 11 stycznia 1949 r. o scaleniu zarządu Ziemi Odzyskanych z ogólną administracją państwową (Dz. U. Nr 4, poz. 22), ustawy z dnia 10 lutego 1949 r. o zmianie organizacji naczelnych władz gospodarki narodowej (Dz. U. z 1949 r. Nr 7, poz. 43 i z 1950 r. Nr 44, poz. 400), ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o przekształceniu urzędu Ministra Skarbu w urząd Ministra Finansów (Dz. U. Nr 10, poz. 101), usta-

wy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. Nr 14, poz. 130), rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Gospodarki Komunalnej oraz w sprawie określenia władz naczelnych, do których właściwości przechodzą sprawy, należące dotychczas do zakresu działania Ministra Administracji Publicznej (Dz. U. Nr 26, poz. 233), ustawy z dnia 28 października 1950 r. o zmianie systemu pieniężnego (Dz. U. Nr 50, poz. 459), ustawy z dnia 30 grudnia 1950 r. o organizacji władz i instytucji w dziedzinie budownictwa (Dz. U. Nr 58, poz. 523), ustawy z dnia 26 lutego 1951 r. o budynkach i lokalach nowowyprowadzonych lub odbudowanych (Dz. U. Nr 10, poz. 75), ustawy z dnia 26 lutego 1951 r. o podatkach terenowych (Dz. U. Nr 14, poz. 110), wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu.